

Bygdahúsið er ein avbjóðing til sjónvarpið

Her kunnu allir aldursbólkar virka um somu tíð

Ein av teimum, sum hevur verið við frá byrjan at fáa bygdahús bygt á Strondum, er Ole Lauritsen. Hann er ættaður av Sjøllandi, men hevur hesi seinastu 15 árin búið á Strondum, har hann starvast sum skipsinspektørur.

Sosialurin vitjaði á Strondum í síðstu viku og hittu vit tá Ole Lauritsen og skiftu orð við hann um byggingina av bygDAHÚSINUM.

Ole Lauritsen greiðir frá, at ætlanin at byggja bygDAHÚS skjótt er fleiri ára gomul.

Arbeidsmanna-felagið og gamla dansistovan

— Fyrr var bert tað gamla dansihúsið í bygdini. Tað var eftir áheitan frá Sjóvar Söknar Arbeidsmannafelag, sum átti tað gamla dansihúsið, at gongd kom á ætlanina at fáa gjørt okkurt.

Leingi varð tosað um, hvussu hetta kundi gerast. Ynskinu gingu frá at byggja eina stóra itróttarhøll til at smyrja nakað av máling uppá verandi dansistovu.

Soleiðis varð tosað aftur og fram og endin varð verandi projektið, sum nú er komið væl undir land.

Tað vóru arbeidsmannafelagið og Stranda Itróttarfelag, sum soleiðis sam- an við øðrum fóru undir hetta stóra tiltak. Síðani varð stovnað eitt felag, sum er ein sjálveigandi stovnur, ið eigur bygDAHÚSIÐ.

Allir aldursbólkar

Í dag situr Ole Lauritsen sum formaður í nevndini fyri bygDAHÚSIÐ. Vit spurdu hann nú, hvussu teir komu fram til júst hetta projektið.

— Vit tosaðu leingi um, hvussu tað skuldi siggja

út. Vit vistu, at hvussu ein enn bar seg at, so fór tað at kosta nakað av pengum. Ti royndu vit beinanvegin at leggja dent á at fáa so stórt areal burtúr sum gjørligt. Viðari sigur Ole Lauritsen, at sjálvandi er húsið fyrst og fremst ætlað ungdóminum fyri at hann kann bliva verandi í bygdini, men tað er so sanniliga eisini ætlað øðrum aldursbólkom, sum hava áhuga fyri at koma saman til eitthvørt.

Mugu gera okkurt sjálvi

— Tað er í dag so lætt at seta seg í ein stól heima hjá sær sjálvm og so bert lata seg undirhalda av eitt nú sjónvarpinum. Tað eg veit um, so hevur tað altið verið gaml siður her í Føroyum at fólk undirhildu hvørt annað. Tað er so eisini nakað, sum vit vilja seta liv í aftur — og skal tað gerast í dag, so mugu umstøðurnar gerast meira tíðarhóskandi. Ti er neyðugt við einum tilikum húsum.

Ole heldur fyri, at sjálvandi kundu húsin eisini verið bygd sum ein itróttarhøll, men tá verður avmarkað, hvat bygdin sum so fær burtúr úr.

Virðing fyri itrótti — men!

— Eg havi virðing fyri itrótti, men bert at lagt hesa bygging eftir tí ætlan, at ein litil bólur av fólki skal kappast, meðan ein stórt partur av fólkinum skal sita og hyggja at og einki gera — tað er ikki rætta loysnin.

Ole Lauritsen visir annars á, at sjálvsagt er bygDAHÚSIÐ ein ógvuliga radikal broyting í hesum litla bygdasamfelagnum. Hann er tí eisini sera spentur at vita, hvussu projektið fer at eydnast.

— Vit hava roynt at tik- ið tøvni eini 10 ár fram í

tíðina við í hesi bygging. Her vera tá møguleikar hjá børnum, ungum, vaksnum og eldri fólki at takast við okkurt í fritíðini. Men tað, sum eg meti hava serliga stóran týdning, er, at nógv ymisk tiltøk kunnu vera samstundis, so ein skal ikki biða til júst eina ávísa tíð í vikuni.

Mentanar- arvurin

Ole sigur viðari: — Skal eg siga mína persónligu meining, so haldi eg, at føroyski ungdómurin í dag eigur ikki at brúka alla sína tíð á einum bilseturi. Heldur eigur hann at spyrja seg sjálvan, hvussu stórir tann mentanararvurin er, sum forfedrarnir lögdu lunnar undir. Tað eru vissuliga nógvir møguleikar at kunna færa henda mentanararv viðari. M.a. tað kann nýggja bygDAHÚSIÐ nýtast til.

Ole Lauritsen sigur annars, at tað hevur verið eitt sera gott samarbeiði millum nevndina í bygDAHÚSINUM, kommununa, landið og aðrar bólkar, um at fáa húsin upp at standa.

Somuleiðis hevur Lionsfelagið í oynni hjálpt til og stuðul er fingin frá Tipsfonden. Harafturat kemur øll tann sjálvboðna hjálpin, sum hevur gjørt at húsin kunnu gerast fyri bert 3 mill. kr. Her hevur verið skipað fyri bygdastevnum, sjónleiki, konsertum dansi o.ø.

Í samband við byggingina kann annars nevast, at fólk frá Mellemfolkeligt Samvirke hava verið við at hjálpt. Tey koma aftur í summar, tá tey m.a. skulu gera eitt spælipláss sunnanfyri bygningin.

— Hetta er ein ógvuliga stór hjálpin, sigur Ole Lauritsen.

Hvat viðvikur rakstrinum av húsunum, so er ætl-



Ole Lauritsen uttanfyri bygDAHÚSIÐ

anin at hann skal hvíla í sær sjálvm. Arbeidsmannafelagið hevur bio- grafloyvi sum ætlanin er at brúka. Harafturat skal restauratióin vera opin hvønn dag.

Annars visir Ole Lauritsen á, at skúlin í kommununi hevur møguleika at fáa innivist har í eina tíð, meðan arbeið verður við ætlanini at viðka um tann heldur tronga skúlan í bygdini.

Kapast móti

»lidnum uttanífrá«

Uppá fyrispurning um aðar bygdin í Føroyum ikki hava nakað at læra av bygDAHÚSINUM á Strond-

um, sigur Ole Lauritsen, at tær kunnu í hvussu so er læra, hvat ein ikki eigur at gera. Eg haldi, at prinsippið um, at her skal vera so nógv av tiltøkum sum gjørligt samstundis, er ógvuliga týðandi.

Hann leggur annars afturat, at eitt tilíkt bygDAHÚS kann verða brúkt í kappingini móti ymsum lidnum, sum kemur uttanífrá, eitt nú sjónvarpinum.

Í nevndini fyri bygDAHÚSIÐ sita í dag: Irena Johansen, Jóhannus Johannesen, Karl R. Johansen, Ólavur Christiansen, Símun Rasmussen, John Rasmussen, Ole Lauritsen og Hjalmar Joensen.



Bygdahúsið sæð norðanífrá